

ПРЕС КЛИПИНГ

12. новембар 2013.

НАСЛОВИ

Крушевљани прихватили модел ФАП-а;(стр.2)

Гашење фабрике коштало би више од садашњих давања;(стр.2)

Рад на одређено време две године;(стр.5)

Најављују даљу радикализацију протеста;(стр.6)

Синдикат неће отпремине само од последњег газде;(стр.6)

СССС: Град запошљава страначке симпатизере;(стр.8)

"ФАП модел" и за 14. октобар;(стр.9)

Крушевљани прихватили модел ФАП-а

В. Н.

Запослени у ИМК „14. октобар” из Крушевца прихватили су предлог министра привреде Саше Радуловића да се проблем те фабрике решава по сличном моделу који је примењен у фирми из Прибоја

РАДНИЦИ ИМК „14. октобар“ из Крушевца прихватили су на збору запослених предлог министра привреде Саше Радуловића да се проблем те фабрике решава по сличном моделу који је примењен у Фабрици аутомобила (ФАП) из Прибоја.

Председник синдиката „Независност“ Дејан Мутавцић објаснио је да би радници „14. октобра“ до 15. новембра требало да приме једну минималну зараду, а до 15. децембра још једну.

- Ако пословодство до краја новембра Министарству привреде достави процену имовине на реалним основама, квалификујемо се да нам се повеже радни стаж, али и за кредитну подршку за покретање производње - рекао је Мутавцић. - Радницима би заостале зараде биле исплаћене од Нове године у минималном износу, а остатак би од реалних плата требало да буде конвертован у потраживања према фабрици.

Председник самосталног синдиката Љубиша Велимировић потврдио је да су радници прихватили предлог Министарства, како би прехранили своје породице, али каже да та понуда још није званично достављена.

- На седници надзорног одбора највероватније ће се расправљати о стварању услова за исплаћивање минималних зарада и отежаном пословању, и тек када из „14. октобра“ упутимо такав допис, можемо добити одговор Министарства - рекао је Велимировић. - Радници су на збору позвали надзорни одбор да укине себи надокнаде које су недавно повећане за 300 одсто, јер смо њиховом активношћу дошли до минималних зарада, које чак тражимо од других.

Danas.rs

Влада још није донела одлуку о судбини Железаре Смедерево

Гашење фабрике коштало би више од садашњих давања

АУТОР: Е. Д.

Смедерево - У овом тренутку нико у Влади није спреман да прогнозира шта ће бити са Железаром у Смедереву нити да препоручи решење, јер јесте извесно да државно власништво

не може бити трајно опредељење, али искуство учи да ни приватизација по сваку цену није поуздана.

У дилему се уплиће и чињеница да би гашење овог гиганта коштало много више него очување производње, а у прилог томе је и став да је индустријализација Србије неопходна. Чини се да је коначна одлука још далеко јер се за сада разматрају разни модалитети даљег статуса тог система, али из позиције да се обезбеди вишегодишње функционисање.

У самој Железари верују да постоје реалне могућности за даљи развој, а подсећају не само на традицију и знање него и на то како се њен рад чак и под смањеним капацитетом рефлектује на економске параметре. Истичу да се у последња три-четири месеца ради са једном високом пећи, а када је она потпуно упослена, Железара у укупном друштвеном производу учествује између 0,7 и један одсто. Ван границе се пласира од 75 до 85 одсто производње, а у време када је радила пуним капацитетом, од 2006. до 2008, учествовала је са 10 до 12 одсто у укупном извозу Србије. Са једном високом пећи вредност њеног извоза по садашњим ценама је око 500 милиона долара годишње, што је сврстава на место највећег или у сами врх листе извозника.

Уз то, домаћи купци производа Железаре добијају велику флексибилност у обезбеђивању репроматеријала. Они не морају да везују средства у велике залихе, добијају квалитет какав им не обезбеђују украјинске и руске железаре, а који у западноевропским железарама морају плаћати знатно скупле и имају могућност да утичу на прилагођавање квалитета њиховим специфичним потребама.

- При раду једне високе пећи пуним капацитетом плаћамо Србијагасу око 4,5 милиона долара месечно (око 50 милиона долара годишње). Електропривреди Србије обезбеђујемо око 3,5 милиона долара месечно (око 40 милиона долара годишње), Железници Србије око милион долара месечно (12 милиона годишње), а Мессер Техногасу 1,7 милиона месечно (20 на годишњем нивоу). Такође, у протеклих пет месеци рада у Железари је ангажовано више од 350 домаћих предузећа која су по том основу остварила преко 40 милиона долара прихода - кажу у Железари.

Додају и да би према неким проценама, заустављањем рада Железаре, буџет Србије остао у просеку без 6,5 до седам милиона долара месечно и то по основу пореза и доприноса из зарада и на зараде запослених као и трошкова накнаде за незапослене, изостао би, затим, приход запослених код уговарача који раде за Железару и порез и допринос на њихове зараде, смањена би била и куповна моћ, што би се одразило на приход од ПДВ-а. У Железари су израчунали да је тај губитак прилива у буџет на нивоу или чак виши од интервенција које су неопходне како би се производња у том систему одржала.

- Процена је да би затварање Железаре једнократно коштало између 90 и 157 милиона долара. Али, држави би остао и месечни трошак од око 3,5 милиона долара за обезбеђење фабрике, одржавање система струје, гаса, разне таксе, фиксне уговоре... Укупно, по тим последицама, које можда и нису најбоље процењене, али не одступају сувише од реалности, заустављање фабрике кошта много више од покривања губитака које она у актуелним тржишним условима неминовно креира, као и већина европских и северноамеричких железара - кажу у Железари.

Они наглашавају да се никако не би смео потценити значај Железаре за српску привреду, нити би смеле да се занемаре последице затварања фабрике. Наиме, од њеног функционисања зависи око 15.000 породица, приходи буџета за порезе и доприносе, приходи осталих приватних и државних предузећа као што су Железница, ЕПС, Србијагас ...

Традиција производње гвожђа у смедеревском крају дуга је читав век

Фабрике нема без људи

Ове године Железара Смедерево обележава 100 година рада, а тај јубилеј поклапа се са веком индустријске производње челика у Србији. Током тог времена овај познати произвођач гвожђа и челичних производа постао је и бренд смедеревског краја и читавог региона. У једном периоду протекле деценије Железара је извозила производе у више од 60 земаља света, а смедеревски челик одувек је био и признат и познат. Железара под именом Сартид (Српско акционарско рударско-топионичко индустријско друштво) основана је на збору акционара у Београду 26. маја 1913. године. Оснивању је претходила иницијатива, од 20. фебруара 1913, када су представници већинског страног капитала аустроугарског Друштва државних железница (СТЕГ) и мањинског домаћег капитала упутили молбу српској влади за оснивање Сартида. Одобрење је стигло 10. маја исте године. Намера и жеља оснивача била је да се подигне ниво индустријске производње у Србији, а најзаслужнији за овај подухват, визионар и великан пословног света тога доба био је Ђорђе Вајферт.

Несрећне околности Великог рата одложиле су активности, па су први погони конструисани тек 1921. године на обали Дунава на локацији која се налази око два километра узводно од Смедерева, а око 10 километара од данашње фабрике. Ти погони се и данас зову „Стара Железара“.

Одлука да се капацитети Старе железаре прошире услед нарасталих захтева тржишта донета је 1962, а изградња Нове железаре са пројектованим капацитетом од 1,4 милиона тона годишње, на локацији у Радинцу започета је две године касније. Данашња Железара Смедерево је интегрална фабрика, са погонима на три локације: у селу Радинац надомак Смедерева, у Шапцу и Кучеву.

Ипак, фабрике нема без људи, па је важно посебно нагласити да су запослени највећа вредност фабрике. Људи су стручни и едуковани и данас их у Железари има око 5.150. Одговоран однос компаније према њима огледа се у развијеном систему безбедности на раду, у високим стандардима заштите животне средине, у поштовању процедура, сталним обукама и усавршавању, као и у друштвено одговорном пословању у окружењу. Одговоран однос запослених према њиховим радним задужењима види се на сваком кораку од фабричких капија до последњег погона, а препознаје се у квалитету сваке произведене тоне.

Портфолио

У свом саставу Железара има Агломерацију са четири агло машине, две високе пећи са постројењима за удувавање угљене прахине (ПЦИ), Челичану са три конвертора и две ливне машине где се течно гвожђе претвара у челик и погоне за производњу финалних производа - Топлу и Хладну ваљаоницу као и погон белих лимова у Шапцу. О производњи, дистрибуцији и уштедама енергије и флуида брине погон Енергетика. Две луке на Дунаву део су компанијског Интерног транспорта, а поуздани рад фабрике обезбеђују целине задужене за централно и погонско одржавање. Погон Каона у Кучеву производ за потребе процеса рада смедеревске фабрике.

У бројкама

* Сви погони Железаре модернизовани су у периоду од 2004. до 2011. године и у одличном су функционалном и производном стању и технички и технолошки, јер су процеси редовног одржавања погона устаљена пракса у компанији.

* Производни капацитет Железаре је преко два милиона тона готових производа годишње

* Најуспешнији период у историји Железаре биле су године 2006, 2007. и 2008.

* У 2007. остварена је рекордна годишња производња готових производа од око 1.800.000 тона

Још од времена Бранковића

Смедеревски крај одавно је убележен као место где се лило гвожђе, где су се правили предмети од гвожђа или се ковао новац. Много је података који сведоче да је у време деспотовине, током XV века, владар овога града и читаве тадашње средњовековне Србије деспот Ђурађ Бранковић управо у свом граду на Дунаву, у Смедеревској тврђави, имао и ковницу новца и мануфактуру за израду предмета од гвожђа. Руда је у то време довожена из централне Србије, а мајстори су били врхунске занатлије.

Времеплов

Фабрика је током времена мењала име. Од Сартида, преко Смедеревске железаре, њени називи били су и Рудници и железара Смедерево, МКС - Металуршки комбинат Смедерево, Сартид, Ју-Ес стил Србија и садашње - Железара Смедерево. Нераскидива повезаност Железаре и Града Смедерева најсликовитије се огледа баш у називу фабрике.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/rad_na_odredjeno_vreme_dve_godine.4.html?news_id=270931

Зоран Мартиновић, државни секретар у Министарству за рад

Рад на одређено време две године

За старије од 52 године предлог је да се та граница помери на три године

АУТОР: Р. ЂИРКОВИЋ

Београд - Веома запаљива тема из области радних односа досад је било и питање права послодавца да раднике запошљава на одређено време. У изменама и допунама Закона о раду, чије је усаглашавање почело пре десетак дана, предвиђено је да се право послодавца да радника запосли на одређено време продужи са садашњих 12 месеци на две године, каже за Данас Зоран Мартиновић, државни секретар у Министарству за рад, запошљавање и социјалну политику.

“Министарство за рад је то предложило, а имамо и спремност једног дела синдиката да то подржи“, каже Мартиновић и додаје да ће запошљавање на одређено време од две године бити општа норма, али ће закон дозволити и изузетке кад радник може бити запослен и на три године.

- Предвидели смо могућност запошљавања на три године за сва новооснована предузећа. У циљу повећавања запошљивости неких теже запосливих категорија, предложили смо да се на три године могу запослити и старији од 52 године и сви они који су најмање 12 месеци на евиденцији Националне службе за запошљавање - каже Мартиновић за Данас.

Запошљавање на одређено време и на дужи рок од две године било би, према предлогу Министарства за рад, дозвољено и када се ради о одређеном пројекту који је временски орочен, а запошљавање на одређено време би кореспондирало са трајањем тог пројекта. А запошљавање на одређено време на рок дужи од две године било би допуштено и код ангажовања странаца. „За странце би тај рок био омеђен роком на који им је издата радна односно боравишна дозвола. Ако неко има боравишну дозволу на четири године, рад на одређено време му се у том року може продужавати“, каже Мартиновић.

Синдикати, послодавци и Министарство рада настављају усаглашавање нацрта измена Закона о раду следеће недеље.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/najavljuju_dalju_radikalizaciju_protesta_.4.html?news_id=270929

Радници Аутосаобраћаја и даље држе у блокади пругу и магистрални пут

Најављују даљу радикализацију протеста

АУТОР: З. РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Радници Аутосаобраћаја и даље, 22. дан заредом, држе у блокади пругу и магистрални пут према Краљеву, Санџаку, северу Косова и Црној Гори, али реакције и одговора на њихове захтеве још нема. Они траже исплату заосталих зарада, оверу здравствених књижица, решавање статуса предузећа и утврђивање одговорности за пропаст фирме.

На раднике АС-а и њихове барикаде већ би се и заборавило да тронедељном блокадом саобраћајница не угрожавају свакодневицу житеља околних приградских насеља, у којима живи више од 40.000 људи, те да не наносе штету Железници, Фијату и осталој домаћој привреди. Међутим, то очигледно није засметало првом потпредседнику Владе Александру Вучићу, који је, пре 20-ак дана, разговарао са делегацијом Аутосаобраћаја. У Слободном синдикату те фирме кажу да су радници „очајни“, да им је „доста и града и државе“, те да „најозбиљније размишљају о даљој радикализацији протеста“. Синдикалци истичу да већ данима немају никакве контакте са надлежнима. Тек недавно обавештени су да би реализација социјалног програма за око 250 од укупно 480 запослених требало да почне ускоро, пошто су се за то стекли услови јер се градска управа од акција у тој фирми одрекла у корист државе.

Иначе, шумадијска јавност спекулише да су радници Аутосаобраћаја (не)свесни актери политикантске игре, којом једна владајућа странка на државном нивоу, (зло)употребљавајући њихово незадовољство, покушава да угрози, евентуално и да уклони актуелну локалну власт у Крагујевцу. Како се, изгледа, испоставило да то и није тако једноставан посао, незадовољни радници АС-а су остављени тамо где су изведени, на пругу и пут код „Грошничке станице“.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/sindikat-nece-otpremne-samo-od-poslednjeg-gazde>

Синдикат неће отпремнине само од последњег газде

Закон о раду би ускоро требало да претрпи измене, и то у неколико одредби веома важних, како за послодавце, тако и за раднике, а какве ће оне бити и када би се то могло десити, за сада још није познато.

За сада се зна да се ставови оних којих се тај закон тиче, пре свега радника, односно синдиката као њихових представника и преговарача, и послодаваца, у појединим одредбама слажу, а у неким драстично разликују. Како је за „Дневник” изјавио председник Савеза самосталних синдиката Љубисав Орбовић, о свему томе ће се и даље разговарати на нивоу радних група, а циљ је да се разлике ублаже и дође до договора.

– Није постављен никакав ултиматум и договорено је да се предузму кораци који ће омогућити да се нађу најбоља решења – каже Орбовић. – То значи да сви заинтересовани, синдикати, послодавци и представници Владе Србије, ураде све што је потребно да би се ставови усагласили и дошло до заједничког става о предлогу измена закона. Иако се, наравно, не може рећи када би се предлози измена Закона о раду могли наћи пред посланицима, то не би требало очекивати до краја ове године те је времена за постизање договора довољно, уколико су учесници у разговору спремни на усаглашавање ставова о спорним питањима, или бар њихово приближавање.

Исплата отпремнина и даље је камен спотицања. И док се с предлогом Министарства рада, који подразумева исплату отпремнина за године стажа проведене код последњег послодавца, слажу удружења послодаваца, синдикати мисле другачије. Представници репрезентативних синдиката сматрају да би отпремнине требало исплаћивати за цео радни век, а Љубисав Орбовић појашњава – отпремнине би требало исплаћивати за године стажа за које она није исплаћена. По његовим речима, постоје начини да се прецизно утврди да ли неке отпремнине већ исплаћена, а то би спречило могућност да се неке она исплати више пута, а да неко буде ускраћен за то право.

А спорна су и даље питања која се тичу запошљавања на одређено време и агенција за запошљавање. Наиме, на недавном састанку чланова радне групе за доношење измена Закона о раду и представника синдиката и послодаваца, како је рекао државни секретар Министарства рада Зоран Мартиновић, неке спорне тачке су усаглашене, а неке су и даље отворене и о њима ће се разговарати. По његовим речима, усаглашени су ставови у погледу права и обавезе радника током радне недеље и годишњих одмора, док је питање начина организовања рада агенција за запошљавање остало отворено. Што се тиче рада на одређено време, договор је близу, а о начину исплате отпремнина разговараће се и даље. Он очекује да би до краја новембра радна верзија могла бити у највећој мери усаглашена да би се о документу изјаснили и представници других министарстава. По његовим речима, у радној верзији систематизовани су сви предлози који су стигли до Министарства рада, а неки су иницирани из тог министарства пошто се тај документ усаглашава с европском директивом и међународним конвенцијама.

Д. Млађеновић

СССС: Град запошљава страначке симпатизере

НОВИ САД

Савез самосталних синдиката града Новог Сада и општина оптужио је данас градску управу Новог Сада за прекомерно страначко запошљавање у службама, запошљавање без конкурса и мобинг.

У отвореном писму градоначелнику, Синдикат наводи да је највећи проблем тај што градоначелник Новог Сада Милош Вучевић (СНС) и председник скупштине града Сениша Севић, сами креирају политику запошљавања, која је нетранспарентна.

"Са њима све почиње и све се завршава када је реч о запошљавању, уз незаобилазни услов да се запослити могу само чланови политичких партија, њихова деца или симпатизери", тврди Синдикат.

Како се наводи, прекршен је и Закон о радним односима у државним органима, јер су начелници, заменици и помоћници у градским службама запослени без конкурса.

"Форме ради, објављује се конкурс у Службеном листу Града Новог Сада. Ти конкурси су увек намештени за унапред одабране страначке 'војнике' који једини прате Службени лист, јер обични грађани посао траже преко конкурса, Националне службе за запошљавање и огласа", додаје се у саопштењу.

Синдикат упозорава и да је у Градској управи присутан политички мобинг, јер радницима прете рационализацијом јавног сектора, а до сада је примљено више од 200 нових радника повезаних са владајућим странкама, док су запослени који нису политички подобни отпуштани.

Према њиховим речима, систематизација се ради у тајности, Синдикат није упознат на који начин, нити је укључен у доношење и израду нових систематизација.

Додаје се да, према незваничним подацима, постоје запослени који су само на платном списку, а који се не долазе на посао.

"Социјални дијалог у Новом Саду не постоји. Представници власти избегавају разговор. У више наврата смо тражили састанке да би указали на проблеме у вези са запошљавањем, али и на остале проблеме", додаје се у саопштењу.

Синдикат је отвореним писмом позвао градоначелника на разговор са представницима синдиката, како би кроз социјални дијалог новонастали проблеми били решени.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=11&dd=11&nav_id=776069

"ФАП модел" и за 14. октобар

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Крушевац -- Радници ИМК "14. октобар" из Крушевца прихватили су да се проблем те фабрике решава по сличном моделу који је примењен у Фабрици аутомобила (ФАП) из Прибоја.

Како је Тањугу рекао председник синдиката "Независност" Дејан Мутавџић, одлука је донета крајем прошле недеље, после састанка са министром привреде Сашом Радуловићем у Крушевцу.

Мутавџић је објаснио да би радници "14. октобра" који су до прошле среде протествовали испред Градске управе, до 15. новембра требало да приме једну минималну зараду, а до 15. децембра још једну.

"Пословодство има рок да до краја новембра министарству привреде достави процену имовине на реалним основама и уколико се то догоди, квалификујемо се да нам се повеже радни стаж, али и за кредитну подршку за покретање производње", рекао је Мутавџић.

Радницима б, како је прецизирао, заостале зараде, уколико руководство обави "домаћи задатак", биле исплаћене од Нове године у минималном износу, а остатак би од реалних зарада требало да буде конвертован у потраживања запослених према фабрици и биће третиран као и сва друга потраживања.

Мутавџић је рекао да радници не могу бити у потпуности задовољни јер један захтев још није испуњен, а реч је о овери здравствених књижица, али је изразио наду да ће држава и за то пронаћи решење.

Према најавама пословодства, ускоро ће се спровести и анкета о добровољном напуштању фабрике путем социјалног програма.

С друге стране, председник самосталног синдиката Љубиша Велимировић потврдио је данас Тањугу да су радници прихватили предлог министарства, како би прехранили своје породице, али напомиње да та понуда још није званично достављена.

"Данас ће се одржати седница надзорног одбора на којој ће се највероватније расправљати о стварању услова за исплаћивање минималних зарада и отежаном пословању, и тек када из 14.октобра упутимо такав допис, можемо добити одговор министарства", рекао је Велимировић.

Он је додао да су радници на збору позвали надзорни одбор да укине себи надокнаде које су недавно повећане за 300 одсто "јер смо њихово активношћу дошли до минималних зарада, које чак тражимо од других".